

- Δα-
ροβλά-
ατορι-
ή Μα-
ρεσσα-
ν πι-
ὁ Ρω-
εστρα-
auxi-
κεῖνοι
αἱν ἄ-
θεωσιν
ὡς τὸ
Πι-
ύσωσι
ατούς.
ἐκαυ-
ον κα-
κοκον-
τὸ Δα-
αλλίαν
δὲ ἀμ-
Δάκες
λησίαι
δὲ
δρος.
τῶν
παρά
τος.

15 μ.μ. θα όμιλήση εις την «Στέγην Γραμμάτων και Τεχνών» ο κ. Στρατής Μυριόδηλης με θέμα: «Η Τέχνη και η μοναξιά». Είσοδος δρασ. 10. Τα μέλη της «Στέγης» δρασ. 5.

*
Η Έκθεση της εκ Παρισίων ζωγράφου διασημοποιεί Ειρήνης Κινδύνει συνειρίζεται εις την επί της οδού Νίκης 13γ αθήουσαν, προκαλούσα τό ενδιαφέρον τοῦ φιλοτέχνου κοινού. Ἀπό τοὺς ἐκτιθεμένων τριάκοντα ἐλλεικτοῦς πίνακας ἡγοράσθησαν ἤδη ἄρκετοι.

μίαν αντίρρηση προκειμένου να μεταβή ο πρωθυπουργός της Γαλλίας προς έπιθεωρητή έδαφών τα όποια εύσκονται υπό την κυριαρχία της χώρας του. Το εύσκει, απ' έναντίας, πολύ φυσικό. Δέν γνωρίζει κανείς τί έπιφύλασσει το μέλλον και από αυτής της άπόψεως έχομεν όλην την καλή θέληση να δώσωμεν αίσόδο-

Οι ἐπιστρέφοντες τὸν ὁδηγὸν θὰ ἔχουν ἕναν Κορσέ
λειότατον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σώματός των.
Ἀποταθῆτε: Ἐργοστάσιον κηλεπιδέσμων καὶ
ΚΟΡΣΕΔΩΝ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ

Ὁδὸς 3ης Σεπτεμβρίου 5 Γ'
ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΑ
Είδεικός Ιατρός Ι. ΚΑ
ΡΑΜΑΝΗΣ. Δέχεται
10—1 καὶ ἐκτίστην Φ
λελλήνων 30, ἔναν
'Αγγλικῆς Ἐκκλησίας
Τηλέφωνον 29.634

Εξασφαλίζει
Μία λεπὶς θά-
λασσαν.
Γενικοὶ Ἀντι-
ΣΙΔΝΕΥ' ΝΟΕΛ

ΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΗΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ"

(31 Δεκεμβρίου 1938)

Ἀκαδημαϊκαὶ Ἀνακοινώσεις

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΑΝΤ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

201

Ἡ Ιστορία αὐτὴ εἶναι ἀλήθεια καὶ ἀνεξέλεγκτος. Ἐξήλθοι ὁ μακάριος ἀνὴρ ἐκείνος, ὁ ἁγὸς ἄνθρωπος, ἀποφασίζοντας τὸ ὄνομα τοῦ ὁσίου ἐκείνου, ὁ ἐμπειρὸς καὶ μακάριος, καλοῦσιν αὐτοῦς. Ἀρρογοῦσιν καὶ ἀναλόγως τὴν γλῶσσαν τὸν.

Πάντα ταῦτα δεκτικόναι, εἰς ὅντος ἡ Ιστορία γιν. διπρεπὴ ὁ Ζωγράφος περὶ τὸν Μοιχλῆτον εἶναι ἀλήθεια, ἄγε, δι' αὐτὸν ἔσθωμεν: ἀπ' οὗ ἀπειρία ἐπαυροῦν βαρβαρικῶν αὐτὸν δοῦρα εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μνημονεῖται, προσποτῶν τὴν τὴν Ιστορία, ἀπ' οὗ διὰ τὴν μετοπίαν τῶον διαλαβήθων ἀνθρώπων, τὸν Μοιχλῆτον, ἔχοντες τῶον καβαζὰν καὶ προσκομίζων μαργαρίτῃ τὴν Ιστορία, πῶς ἐνδυνάτωι καὶ παρῶνται ἐν δαπάνῃ τοῦ. ὁμοῦ, ὅσα ἐπὶ αὐτῷ εἰς καταγραφῆσθαι οἱ οὐ δύνανται ἔχειν τὴν δικτική Μασεδονίας ὁ ἐκτείνοντες καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Ἥπειρον, χωρίζοντα τοῦ μνημονεῖται δέοντος: ὑπὸ τὴν μετὰ τὸν Τριαντὸν Ιστοροῦσας.

διαβάζουν, πάντων τῶν ἄλλων Βλαγών ἡμῶν κατὰ τὴν στολήν, τὰ ἴθι, τὰ ὄψη, τὴν ψυχολογίαν. Εἰς αὐτὰ ἀποδραμοῦσι πρὸς τὸν εὐδοπαῖον πολιτικὸν καὶ οὐσιολογικόν κατὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τοὺς Ἀποστολικοὺς, ἢ πρὸς τὸν ἱερατικόν, ἢ πρὸς τὸν λαϊκόν, ἢ πρὸς τὸν ὁμογενῆ, ἢ πρὸς τὸν ἑτερογενῆ. Ὁ Μορλεττὴ εἶναι σχεδὸν πάντες γεωργοί, ἐν ὧ οὐδεὶς τῶν ἄλλων Βλαγών ἡμῶν εἶναι γεωργός. Τὸ μῆλλον δὲ θί δεῖται τὰ δεῖν γὰρ κατὰ τὴν γεωργίαν αὐτῶν ἐκπαιδεσθῆναι. Ὁ Μορλεττὴ καλοῦσιν αὐτοὺς Βλα-

Διαδρόμον ἄλλ' ἐκείνης ὁρμητικῆς τῆς παρουσίας τῶν Βλαγών γενικῇ ἐνέπνευσιν μᾶλλον παρὰ ἱστορικὴ ἀποτελοῦσιν ὁ λόγος τοῦ Κινεμά, ὅστις μὲν ἀπέχον χρονισμὸς πρὸς αὐτὸ τὸ Ζουγκρά καὶ τὸ Κεκαμίνον ἀναγεῖ ἀποδοὺς λέγοντες: καὶ οὐ καὶ Βλαγὼν μὲν πρὸς τὸν ἱερατικόν, ἐν τῇ ἱστορίᾳ εἶναι λέγοντας, ἐν τῇ ποίσει τὸ εἶναι καλοῦσιν καὶ Πόντον γεωργὸν ἐμφατικῶς ἐκθέτουν εἰς τὴν Ὀνύειαν. Καὶ τοῦτον τὸν ἱστορικὸν ἡγεμόνα, σπινθηρίστις εἰς πόρτῃ τῆς γλῶσσας τὴν συγγένειάν κατὰ τὴν

Ἐξαίρετος είναι ἡ γνώμη τοῦ Ραϊσλίκ περί των Ρομανίων τῆς Δακλίας. Ὁ Ραϊσλίκ εἶπε ὅτι ὅμως, ὅτι ὁ Τσιανόου, κινεζὸς τῶν Ἀρμενίων, κατέλαβε τὴν Δακλίαν τοῦ 107 π.Χ. καὶ ὅτι ἐπειτα μετὰ πενήντα ἔτη ἀπέθανεν. 150—160 ἄνθρωποι

των αυτοκρατοριών Γαλλιώνος και Αυστρίας ως αποδοκιμασθέν η μη δυναμικότην καὶ χρησιμότην, διὰ τὴν Αἰθιοπικὴν πάλιν διὰ τὴν ἵστίαν καὶ τοὺς ῥομαϊκοὺς διοικητοὺς 160 ἔτην (αὐτ. 271) συνήγαγε τὰ στρατιωτικὰ πολεμικὰ ἐκ τῆς γνώσεως ταύτης καὶ διὰ τοῦτο ἀποτίθενται ἐξ αὐτῆς τὸν στρατὸν καὶ τοὺς «πατριάρχους» (ὅχι διὰ καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσθενείαν αὐτοῦς ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ἐκ τῆς ἐκείνης οὐχί τοῦ Αὐτοκράτορος, καθότι οὐκ ἔστιν ἡ ἀποδοκιμασία πέραν τοῦ ἴσχυος ἐκείνης Ἀσιακῆς δύσεως ὡς ἄλλας ἐννεύσας αὐτοῦ μετὰ τὴν ὁμότητα Dacia ripensis παρὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ Dacia mediterranea. Ἐξελίξονται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 12ου αἰώνου, διὸ ἐκρημασσοῦνται τὴν χώραν ὥςτιον καὶ ἐκτασσόμεναι τὴν ἀσθενείαν αὐτῆς καὶ ἡ πάλιν ἐκ τῆς ἰσχύος τῆς ἐθνολογικῆς οὐκ ἂν ἔσται, μορφοποιήσαντες διακρίθον ἀπὲν τὴν νῦν ὡς τὸν καθὼς περὶ τὸν τὴν ἐξέλιξιν σφαιροῦν.

Ἡ θεωρία ἀπὸ τὴν στήριξη αὐτὴν ἀναπορεύσας argumentum ex silentio ἔχει πολλὰ τρωτὰ σημεία, ἀπὸ τὰ ἐν ἀκρίβει οὐδ' ἡ σοφία τοῦ φρονιμοῦ κ. Μουσταφῆ. Ὁ Ραϊφὸρ ὠρῶν ὅτι τὴν γνώμην, πρὸ 160 ἔτη ρωμαϊκῆς διουσίας ἀπὸ τοῦ Τσιανὸν δὲ ἐπρόκειτο νὰ

ἔμεινεν ἐν Δακίᾳ ἡ εἰς τὸν ὀστερον τῆς Δακίας κειμένης, ἃς εἶχον διδῶν τοῦτο κατεστ. ἔργον. Ὁ δ' ὁ Δῶνις ἔκρινε λιγυρὴν πειρὰν καὶ ἱκανὸν σμῆν ὅτι τῆς ρωμαϊκῆς διουσίας πρὸ 160 ἔτων, ὥστε καὶ νὰ μοιῶσι ἔξενος καὶ πρὸς τὸν

λερ ὅτι τὸν Θρακῶν, καὶ μεγίστον μετὰ
 τούτοις Ἰνδοῦς, ἔτι καὶ ἀξίον μείζονος
 τιμῆς ἣ ὅσην ἀνομήμονιν οἱ φαν-
 τασόμενοι αὐτοὺς ὡς στρατιῶν καὶ
 παντοκράτων, εἰς τὴν ὁσίαν πα-
 ρόντος διέποντι τὸν Ἰταλικὸν ἀν-
 θρωπίνον τύπον τὸν ἐγκολα-
 σθέντα μετὰ τὸν Τραϊανόν.

ἀποδοῦναι ἡ ἐντέλεθον τοῦ δυνά-
 μεως ἡ χάρις, ἥτις ἀπέτελε τὰς δύο
 παραπορεύσεις ἐκταρξίας, ἥτοι
 τὰς δύο πλάκας, ὥστε, καὶ ἐν ὅλῃ ἐκ-
 νεύσει, δὲν ἦν δυνατόν να πληρο-
 ῖν τὰς ἀπάρωντας ἐκτάσεις τῆς
 Ἀσιας μέχρι τῶν ὁριζίων τῆς
 Ὀρεντίας καὶ τῆς Τρανυβανίας
 ὡς θέλει ὁ Ἰσραὴλ. Διὸς περιελά-
 μβοντες μόνον τὰς μετὰ τοῦ δυνά-
 μεως ἡ χάρις, ἡ ἐκταρξίας, ἡ
 ὁρμή τοῦ Αἵμου πόρος, αὐτὴν ἐκ-
 σκόντο ἔξω τῆς γαμψῆς τῆς ἐκ-
 στρώσεως καὶ κυματῆρας τῆς Ἐ-
 λληνικῆς γλώσσης, ὡς καθορίσαν
 αὐτὴν καὶ τὰς ἐκτελείας ἐπιγρα-
 φὰς τοῦ Ραϊσλερ ἑννεοῦς Τετοχολ-
 ῶδης Ἰστορικῆς καὶ Κρητικῆς τοῦ
 Πανεπιστημίου τῆς Πηγῆς καὶ
 τῆς Βιέννης καὶ ἡ Ὑπομονὴ τῆς
 Παιδείας ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἡ ὥση
 αὐτὴ ἀναχωρήσει ἐκ τῆς Αἰσού
 (Ἀλέου) τῆς Ἀδριατικῆς, διὴ
 γενοὶ τὰ ὅρη τῶν ἱερῶν, τὴν πε-
 ριέχον τῶν ὁρίων, ὡς ἀπὸ τῆς
 τῆς βόρειας Μανδανίας ἡ Ἀερδι-
 ανία μετὰ τὸ Σακίον (Lat.) καὶ
 Σαβόν (Ἑλλ.), ἐκτερέτω πρὸς
 Β. καὶ διερχομένη μετὰ τὸ Ναισού
 (Niz lativ.) καὶ Πιρόν (Ἑλλ.), ἐ-
 κταρξίαι βορείως καὶ ὀλίγας ἀπο-
 στάσεις, περιλαμβάνουσα τὴν Σέρβαν
 καὶ τοὺς βορείους πόδας τοῦ

πολλὰ ἑλληνικὰ πόλεις καὶ ἡ μικρὰ Σκυθία (Δοβρουτσά) περιείχετο ἑλληνικὴ ἀποικία καὶ διαδομένοιον τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ τὰ παράλληλα ἦσαν τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ βου π. Χ. μέχρι ἑλληνικά.

παρατήρησης, η λατινική ηγεσία πάντοτε υπό της ελληνικής γλώσσας. Άρα η χώρα, έξ ης ανήκει ο Ραϊσλέρ, τον λατινισμό των Δανών και μικρά ήτο και όχι όλη λατινίζουσα. ΟΙ Δάνες λοιπόν, θρακική γνήσιη όντες, έξελαντίσθησαν εν Δακία και πιθανώς εν της θρακικής γλώσσας προσέλαβον ο νύν Ρουμάνοι, ως και οί Έλλήνοι—Άλβανοί την έπιταγήν του άρθρου επί τών όντομα, έκδράσαντες κατά τούτο και επί την οκακήν της Βαλκανικής.

Εκ τού πού, της κατηγορίας των Κοτοβλαδών έξενευσμένων διαφόρων γυναικών οι πλείστοι έχουν κοινόν χαρακτηριστικόν, ότι δεχόμενοι πρώτον μετανοήσαντες από βασιλικά και εκκλησιαστικά, Ν. διέταγμα, ότι ή έδαφινική προσηγορία των Βορράν, και γιτοιν ότι τή ετήσια των Κοτοβλαδών έξενευσμένων αναποστάσις από του έθνητός των Ανατολικών, θεοσημαίνον των Βλαχών των μεγάλων όδων της βορείου Ελλάδος όμοιων προς τους πλην του τόπου αυτού. Πάντα ταύτα είναι petitio principii, επειδή δύναται ή αποδοδεχμένα τά άποδεχθέντα. Άλλ' όμως τά έξενευσμένων τής γένους έγγενες.

Ο Αρσενάκιος Τοντασεκ ωσόντι

των θηρίων ἀποκρίσας ἐκείνην λέγει·
 τὸν θησαυρὸν καὶ πάντων τῶν θηρί-
 ων μέχρι τῆς τοῦ Jireek ζώνης
 τοῦ χωρισμοῦ τῶν γλωσσῶν, οὐ
 νεκα ἡ λατινίζουσα πρὸς δογμα-
 θρακική χώρα ἤτο τόσον στενὴ,
 ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐκσφενδονί-
 σῃ ἀποκομὴν εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ
 ὄρη τοῦ Βελουζισκίου, ἐν ᾧ τὸ

[illegible]

Ἄν παρῶμεν ἄλλας τινὰ
προχειρολόγους θεωρίας ἐξενεχθί-
σας εἰς πάσας τὰς χώρας τῆς Βο-
τανικῆς Χερσονήσου καὶ μὴ υἱο-
τουμένους ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων
χομῆν τινὰς κατὰ τὴν γνώμην ἐν ᾧ
καὶ τοῦ κ. Ἰωάννα ἀνδρὸς ἐπιφανή

[illegible]

(ἘΑκολουθεῖ)

